

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU,
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
22 DE DESEMBRE 2024
DIUMENGE IV D'ADVENT
Any 72. suplement núm. 4.198**

**DURANT LA SETMANA DEL 23 AL 29 DE
DESEMBRE, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 23: en acció de gràcies **Dimarts, 24:** Fernando Triviño **Dimecres, 25:** per la parròquia **Dijous, 26:** Segunda Méndez Pérez; Narcís Iglesias Juanmiquel; **Divendres, 27:** Joaquim Mundet **Dissabte, 28:** Miquel Montió; Carme Font Juvanteny **Diumenge, 29:** Miquel Bataller; Josep i Montserrat

**DURANT LA SETMANA DEL 23 AL 29 DE
DESEMBRE, PREGAREM A SANT PAU:**

Dimecres 25: Intenció particular
Dissabte, 28: intenció particular
Diumenge, 29: per les famílies

**COL·LECTES DEL DIA DE NADAL.
A TOTES LES PARRÒQUIES DE LA CIUTAT DE
GIRONA, LES COL·LECTES DE LA MISSES DE
NADAL, TANT DE LA NIT COM DEL DIA, ANIRAN
DESTINADES A CÀRITAS . MOLTES GRÀCIES!**

**“l'arbre de l'Esperança”
preparant el camí pel jubileu del 2025.**

En l'arbre de Nadal que hi ha a l'entrada de l'església, cada setmana es van posant unes estrelles o boles amb un missatge, per tal d'anar fent un camí d'esperança, que ens porta a Nadal; i alhora que ens ajudi a anar-nos preparant pel jubileu del 2025... Amb el compromís i acció a favor dels pobres, dels febles, dels migrants, dels presos, dels malalts,... en definitiva de la meva solidaritat i del meu compromís a favor de CARITAS.

4a. Setmana d'Advent: Esperem. Confiar en Déu
Què m'ajuda a confiar en l'Esperança que em dona Déu? Com puc augmentar la meva Esperança?

CELEBRACIONS DE NADAL 2024:

SANT JOSEP:

MISSA DEL GALL,

Dimarts 24 de de desembre, a les 19h.

MISSES DE NADAL,

Dimecres 25 de desembre,
Misses a les 10h, 12h i 19h.

SANT PAU

MISSA DE NADAL,

Dimecres 25 de desembre, a les 11h.

VILA-ROJA – PALOL D'ONYAR

MISSA DEL GALL A VILA-ROJA

Dimarts 24 de desembre, a les 18h

MISSA DE NADAL A PALOL D'ONYAR

Dimecres 25 de desembre, a les 12,15h.

NON-NON DE NADAL

T'ompliré el bressol
de palleta fina
sense gens de boll,
sense gens de pols.
Encendré un bon foc
perfumat d'espígol
per fer-te el son dolç.

Cobriré el teu cos
amb llençol blanquíssim
mig teixit amb glòria,
mig cosit amb creus.
Et faré de flonjos
borrallons de llana
un mantell pels peus.

Et cantaré un bres
amb la veu més dolça,
i quan ja t'adormis
et besaré el front.
Després, de puntetes,
tancaré la porta
perquè no et desvetllin
els sorolls del món.

Joana Raspall

Esperem. Confiar en Déu.

En acabar el temps d'advent, convé que fem viu el clam de l'Esperança. Què ens pintem a la cara el color Esperança. Que aguanten les vestides del temporal consumista del nostre temps per oferir alguna cosa amb significat, amb valor d'eternitat. L'Esperança autèntica no és altra que la confiança posada només en Déu, que ens guia, que ens mostra el camí a seguir per ser persones autèntiques. Sense esperança ens tornem pedres dures. L'esperança és sempre el fermen d'alguna cosa nova. És el compromís a favor de la vida, la justícia i la pau.

Déu és sempre esperança, i posa en les nostres mans gestos per portar aquesta esperança en un món tant trasbalsat, sofrent i necessitat. És tornar la dignitat a l'altre; l'alegria al trist; fer-nos proper a la vida de tota persona; és donar acolliment a qui en té necessitat; és obrir portes per donar un alè de vida, i no condemnar. El Déu de l'esperança ens mostra sempre la misericòrdia que perdona, que dona tendresa, que alleugereix el sofriments, que amoreix les ferides de la vida. És fer el bé a tothom. Aquesta és l'esperança que ens porta el Nadal. L'esperança que ens mostra Déu des de la petitesa i la fragilitat humana d'un infant nascut en la humilitat d'un estable, en les perifèries del món. En l'oblit d'una nit, que només els qui vetllen i estant atents poden copsar el misteri de l'esdeveniment.

És donar el protagonisme a la força de l'Esperit que ens empeny a caminar – amb sinodalitat- fent grup, pels viarany de la nostra realitat personal. És la recerca de l'invisible que es torna visible en les formes que ajuden a mantenir el sentit autèntic de l'esperança, amb gestos d'amor i servei als altres. No hi ha esperança sense l'altre. No hi ha vida sense relació. No hi ha Déu sense la persona.

L'Esperança és el camí d'aprendre alguna cosa nova cada matí. La possibilitat de ser, en la novetat de cada esdeveniment, com una obra per a concloure. Es generar preguntes sobre el sentit del que faig i perquè ho faig. D'on vinc i cap a on vaig. L'esperança és la infinita paciència de Déu que ens confia el seu amor en la nostra existència. És obeir en la ferma confiança que es Déu qui ens guia pels viarany d'aquesta humanitat. Malgrat els apocalipsis i el profetes de calamitats que tan abunden en l'actualitat. L'Esperança ens obre el sentit envers un nou horitzó. No sense dificultats, ni entrebanc, ni febleses i limitacions personals.

L'esperança és un viatge apassionat envers el projecte del Regne de Déu. És albirar un demà incert, però ja present en molts moments i persones. És copsar els "signes del temps", com una presència de l'actuar de Déu enmig nostre. Això és Nadal!